

Laura Langelaar: 'Zorgen baren.' Uitgeverij Mijn eigen boek, Amsterdam 2009
ISBN 9789059742383. (Zwangerschapsproblemen/Hellp-syndroom) zie ook
www.mijneigenboek.nl

Soort boek/stijl/ziekte: Ervaringsverhaal van, Laura Langelaar die beschrijft hoe zij gedurende haar eerste zwangerschap vanaf de 32ste week last krijgt van symptomen die duiden op pre-eclampsie en het HELLP-syndroom. Ook vertelt ze hoe de zwangerschap en bevalling verder verliepen en wat voor impact deze gebeurtenissen hebben gehad op haar leven. Goed leesbaar helder boekje, met enige illustrerende foto's.

Over de schrijfster: Laura Langelaar (1982) studeerde communicatie-wetenschappen en werkte als docente en studieadviseur aan de Universiteit van Amsterdam en aan de Vrije Universiteit. Zij is samen met Sebastiaan ouder van Joshua. Laura had twee ervaringen met moeilijke bevallingen; bij haar eerste bevalling kreeg zij te maken met zowel pre-eclampsie als het HELLP-syndroom. Deze periode wordt in dit boekje beschreven. En bij een tweede zwangerschap werd rond de 16^e week vermoed dat het kindje het Dandy-Walkersyndroom en het 7p duplicatiesyndroom had. Met twintig weken werd dit zoontje levenloos geboren. Onlangs heeft Laura Langelaar een coachingspraktijk opgezet, Laura Langelaar Coaching, voor alle vrouwen die te maken hebben gehad met enige vorm van zwangerschapscomplicaties. Zie ook: www.zwangerschapscomplicaties.nl

Korte bespreking: Laura Langelaar beschrijft hoe ze gedurende de eerste zwangerschap ernstig ziek werd, hoge bloeddruk kreeg en zwangerschapsvergiftiging ontwikkelde waardoor ze op 8 april 2008 in het ziekenhuis opgenomen werd. Daar bleef ze tot 25 april. Op 18 april, toen Laura 35 weken zwanger was, werd haar zoon Joshua via een spoedkeizersnede gehaald, omdat ook hij het moeilijk had. Hij werd in een couveuse gelegd. Joshua zou tot drie mei in het ziekenhuis blijven. Laura beschrijft hoe zwaar deze periode voor haar is geweest. Ze licht ook toe hoe moeilijk ze het regelmatig had met het personeel in het ziekenhuis en de keuzes die zij maakten voor wat betreft de behandeling.

Ook als ze uit het ziekenhuis is heeft Laura het nog een tijd moeilijk. Ze komt zonder baby uit het ziekenhuis, moet langer herstellen dan ze had gewild, kan niet zomaar haar werk weer oppakken, en vele angsten, pijn en verdriet worden herbeleefd. Dit alles maakte dat ze besloot dit boekje te schrijven.

Wat viel op: Hoe helder Laura Langelaar beschrijft waarom ze moeite heeft met verschillende behandelaars en waar ze later last van heeft gehad. Waarom ze de ene specialist wel weet te waarderen en de andere niet. De foto's geven goede illustraties bij het geheel. Het is een mooi, compact duidelijk verhaal.

Citaten: Pag. 15: 'Als patiënt ben ik volledig afhankelijk van deze Bazen. In hun handen ligt mijn lot. In hun handen ligt letterlijk mijn kind. Zij zijn degenen die mijn vragen kunnen beantwoorden. (...) Gynaecoloog H. denkt daar anders over; daar kom ik achter op de dag dat ze voor het eerst aan het voeteneind van mijn bed verschijnt. Ze heeft die ochtend blijkbaar nog niet ontbeten. Kauwend op een hap van een bruin broodje kaas, nog net niet smakkend, staat ze op drie meter afstand. Ze mompelt dat 'we het nog even aan gaan kijken' en voor ik het weet is ze alweer verdwenen. Ik weet zeker dat het niet langer dan twee minuten heeft geduurd. Het bezoekje van De Baas.'
Pag. 19: 'Als mijn moeder laat blijken dat ze niet blij is met de onrust die de

tegenstrijdige berichtgeving veroorzaakt, wordt er in mijn dossier genoteerd dat mijn moeder en ik 'erg overstuur' en 'in de stress' zijn.'

Pag. 30: 'Ik klets wat met Sebas als plotseling de gynaecoloog binnenkomt, gevolgd door die verschrikkelijke tang. De CTG-scan vertoont spontane deceleraties. Dit betekent dat er sprake is van foetale nood. (...) De baby zal direct gehaald worden door middel van een spoedkeizersnede. De arts die ingrijpt, is gynaecoloog S.'

Pag. 34: 'Joshua Anthonie Hoek. Hij is nu al het aller-prachtigste mannetje ter wereld. En dan doet hij dat, waar alle moeders wanhopig op wachten: hij begint te huilen!'

Pag. 47-48: 'Na vier maanden ga ik weer werken, drie dagen per week. Ik denk dat ik me goed genoeg voel om die drie dagen vol te houden, maar ik blijf het mis te

Recensies:hebben. Al vrij snel merk ik dat ik absoluut nog niet hersteld ben.'

Zie: [http://www.noordamsterdamsnieuwsblad.nl/nieuws/1539929-](http://www.noordamsterdamsnieuwsblad.nl/nieuws/1539929-persoonlijke-gevoelens-in-zorgen-baren)

[persoonlijke-gevoelens-in-zorgen-baren www.bol.com](http://www.bol.com) : 14 juli 2009 door Maureen:

'Ik heb dit van zeer dichtbij meegemaakt en word elke keer emotioneel als ik het lees. Ook goed informatief boek voor mensen die dit meemaken of ermee te maken krijgen (artsen, verloskundigen etc. ..), want er is nog heel weinig bekend over HELLP Syndroom.'

19 april 2010 door linda26 : '(...)Ik heb hetzelfde meegemaakt en het is echt heel erg moeilijk....ik vind het goed dat er over geschreven is door iemand die het heeft meegemaakt het is heel herkenbaar!! Ik worstel er nog steeds elke dag mee, ik vind het erg moeilijk om het een plek te geven...maar zo'n boek helpt wel degelijk. je hebt niet meer het gevoel dat niemand je begrijpt.'

Extra: Meer informatie is er te vinden op www.zwangerschapscomplicaties.nl.

Mailen mag altijd naar info@zwangerschapscomplicaties.nl.